

Sygn. akt I CSK 810/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa J. Spółki z o.o. w Ł.
przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Celnego w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 września 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa - Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 czerwca 2015 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację strony powodowej od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Celnego w P. o zasądzenie 7 346 575 zł tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną wszczęciem i prowadzeniem wobec prezesa powodowej Spółki postępowania karnego skarbowego o popełnienie przestępstwa przewidzianego w art. 87 § 3 w zb. z art. 56 § 1 w zw. z art. 7 k.k.s. wprowadzenia w błąd organów celnych przy zgłoszeniu procedury dopuszczenia do obrotu 66833 kg koncentratu płynu do spryskiwania szyb samochodowych.

Sądy obu instancji uznały, że wszczęcie tego postępowania było uzasadnione ustalonymi okolicznościami faktycznymi, a zatem działania organów Skarbu Państwa nie było bezprawne, czego nie zmienia fakt, iż postępowanie zakończyło się ostateczne prawomocnym wyrokiem uniewinniającym.

W skardze kasacyjnej opartej na zarzutach naruszenia art. 417 § 1 k.c. i art. 235 § 1 k.p.c., powódka jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. stwierdzając, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne: „czy osoba poszkodowana przez działanie organów władzy publicznej w postaci wszczęcia, przeprowadzenia postępowania karnego zakończonego prawomocnym uniewinnieniem może żądać naprawienia szkody, podczas gdy w przeprowadzonym postępowaniu nie została zachowana wyrażona w Konstytucji RP (art. 31 ust. 3) zasada proporcjonalności”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. powinien przedstawić występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne przez jego odpowiednie sformułowanie jako ogólnego, abstrakcyjnego pytania prawnego, wskazać przepis prawa, na tle którego wystąpiło oraz przedstawić w pogłębianym

wywodzie prawnym kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne, jakie zagadnienie to wywołuje, jak również wykazać, że mimo ich poważnego i istotnego charakteru zagadnienie to nie zostało jeszcze rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy, co jest konieczne nie tylko w celu prawidłowego rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy lecz także dla rozwoju judykatury (porównaj między innymi postanowienia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, nie publ.).

Skarżąca nie wykazała tych okoliczności. Nie wskazała przepisu prawa, na tle którego powstało zagadnienie prawne ani nie przedstawiła wyводу prawnego opisującego kontrowersje lub rozbieżne ocen prawne jakie zagadnienie to wywołuje. Przede wszystkim jednak pominęła, że zarówno Sąd Najwyższy jak i Trybunał Konstytucyjny wyjaśniły już wskazaną przez nią wątpliwość w wielu orzeczeniach, w szczególności w wyrokach Trybunału z dnia 11 stycznia 2005 r. SK 60/03 (OTK-A 2005/1/2) i z dnia 26 lipca 2006 r. SK 21/04 (OTK-A 2006/7/88) oraz w wyrokach Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2012 r. IV CSK 165/12 i z dnia 31 marca 2016 r. IV CSK 343/15 (nie publ.), w których stwierdzono między innymi, że czynności organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości związane z wypełnianiem ich ustawowych obowiązków nie mają charakteru działań niezgodnych z prawem także wtedy, gdy przeprowadzone postępowanie karne zakończyło się wydaniem prawomocnego wyroku uniewinniającego, a wszczęcie i prowadzenie przeciwko obywatelowi postępowania karnego może być uznane za czyn niedozwolony, w rozumieniu art. 417 k.c., tylko w wypadku, gdy było oczywiście bezpodstawne lub odbywało się z rażącym naruszeniem przepisów prawa.

W rozpoznawanej sprawie takie okoliczności nie wystąpiły, nie ustalono także, że organy ścigania wszczynając i prowadząc postępowanie karne wobec prezesa powodowej Spółki naruszyły zasadę proporcjonalności, jak sugeruje powódka w zagadnieniu prawnym.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aj